

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah:
Velja za vse leto \$4.00
Za pol leta \$2.50

GLAS NARODA

List slovenskih delavev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States.

Issued every day except Sundays
and Legal Holidays,
50,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1902, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 161. — ŠTEV. 161.

NEW YORK, FRIDAY, JULY 11, 1919. — PETEK, 11. JULIJA, 1919.

VOLUME XXVII. — LETNIK XXVII.

GOVOR PREDSEDNIKA

BOJ ZA MIROVNO POGODOB SE JE ZAČEL. — PREDSEDNIK WILSON JE PRIPRAVLJEN PRED VSAKIM BRANITI SVOJE NAČELO TER VSAKO SVOJO BESEDO PODPRETI Z NEOVGLJIVIMI DOKAZI. — ZDRUŽENE DRŽAVE SO STOPILE SAMO VSLEDTEGA V VOJNO, KER JE PRETIL PRAVICI PORAZ BOJ ZA PRAVICO — JE BILO NAČELO AMER. NARODA.

Washington, D. C., 10. julija. — Predsednik Wilson je predložil danes senatu mirovno pogodbo v javni seji. Noben drugi predsednik Združenih držav ni še nikdar razpravljal o kaki pogodbi v javni seji.

Besedilo predsednikovega nagovora je v splošnem naslednje. Gospodje senata: — Besedilo pogodbe z Nemčijo je bilo podpisano v Versailles dne 28. junija. Poslužujem se prve prilike, da položim pogodbo pred vas v odobrenje in da vas informiram glede dela konference, ki je formulirala to pogodbo.

Pogodba ne predstavlja nicesar drugega kot svetovno uravnavo. Nemogoče bi bilo zame sumarizirati ali preteeti številne dolebe v nagovoru, ki mora biti vsled potrebe kratke. Moja služba in vse informacije, katero imam, bodo na razpolago vam in vašemu komiteju za zunanje zadeve ob vsakem času, neformalno ali pa v javnem zaseljanju, kot želite. Upam, da se ne boste obotavljali požaliti se teh informacij.

V tem času, predno sami preštudirate dokument, bom skušal v splošnem označiti njega eilje in namene.

V enem smislu je treba brez dvoma, da vam poročam, kaj se je poskusile in kaj doseglo v Parizu. Vsak dan ste bili informirani glede teka, kar se je vrnilo tam, — o problemih, s katerimi se je moral početi mirovna konferenca in o težkočah, kako položiti ravne čete uravnave vseposvod na polju, na katerem so stare čete mednarodnih odnoknjev in nove sledile tako komplikiranemu uvoznu, da bila večinoma tako globoko zarezane vsled zgodovinskih okoliščin, ki so obvladale akeijo celo tam, kjer bi bilo najboljše ignorirati jih ali pa izbrisati.

Ti krifni tokci politike in interesov so vam morali biti očitni. Preveč bi bila zame, da bi skušal pojasniti vprašanja, ki so se pojavila ali številne različne elemente, ki so prišli vpoštov. Skušal bom pojasniti ulogo, katero so igrali moji tovariši in jaz kot zastopniki vlade Združenih držav.

Ta uloga je bila diktirana od uloge, katero je igrala Amerika v vojni in od pričakovanja, ki je vstalo v dušah narodov, s katerimi smo se združili v velikem boju.

Združene države so stopile v vojno s popolnoma drugega vidika kot katerikoli drugi narod, z izjemo naših zaveznikov na tezrani oceani. Stopili smo v vojno ne raditega, ker bi bili naši interesi direktno ogroženi ali ker so bile kršene gotove pogodbe obveznosti, kajih del bi bili mi, temveč le, ker smo videli, da je bila povsod ogrežena supremacija ali celo vrednost pravice ter so bile tudi proste vlade vseposvod ogrožene vsled neznotne agresivnosti sile, ki ni upoštevala niti pravice, niti obligacij in koje vladni sistem je zanimal pravice državljanov proti avtokratični autoriteti vladajočih. Pri uravnaju miru nismo skušali dobiti zase nikake posebne odiskodnine, temveč le zopetno uvedbo pravice ter zagotoviti prostoti vseposvod.

Stopili smo v vojno kot neinteresirani prvobojevniki pravice ter se tudi v mirovih pogojih nismo interesirali na noben druži način.

Upanja narodov, zvezanih proti centralnim zavezničkim, so padla zelo nizko, ko so pričeli naši vojaki vreti preko morja. Vseposvod med njimi, razven v najtrdnejših duhovih, je prevladovala temna slutinja nesreč.

Vojna se je končala v novemburu, pred osmimi meseci, a tretja se vam je le spomniti česa smo se bali sredi poletja, kratke štiri meseci pred premirjem, da spoznate, kar je izvrnila naša pravočasna pomoč tako za njih moralno kot za njih fizično varnost.

One prva akejka, pri Chateau Thierry, ki ne bo nikdar pozabljena, se je vrnila.

Naši junaka vojaki in mornarji so že zaprli zev, katero se je sovražniku že posrečilo odpreti za njegovo napredovanje proti Parizu, — so že obrnili val bije nazaj proti mejam Francije ter pričeli z navalom, ki je bil določen, da reši Evropo in svet.

Od tedaj naprej so bili Nemci vedno potiskani nazaj in nazaj; Nikdar se jim ni posrečilo potisniti uspešno naprej. Kljub temu pa ni bilo še nobenega trdnega upanja. Prestrani možje in ženske, vodilni duhovi Francije, so prisostovali slavljenju 4. julija preteklega leta v Parizu iz velikodušne uljudnosti, — a brez sreca za slavost in majmink upanjem. Šli so pa proč z nečim novim v svojih srečih. Oni sami so nem povedali to.

En sam pogled na naše može, na njih moč, njih zaupanje, ki se je kazalo v vsaki krenji, na njih mirne in razumne oči, — je pridel vsakega, ki jih je videl onega znamenitega dne, do spoznaja, da se je zgordilo nekaj več kot je navaden dogodek v boju. Ne kaži povsem različnega od priprostega prihoda svečih čet.

Velika moralna sila se je vrgla v boj. Fina fizična sila teh navdušenih može je govorila o nekaj več kot so navadni telesni moči. Nossili so velike ideale prostega naroda v svojih srečih in s to vizio so bili nepremagljivi. Njih sama navorčnost je prinesla uteho. Njih bojevanje pa je napravilo zmago za gotovo stvar.

Priznani so bili kot Križarji in ko so jih tisoči narasli na mimo, je vsakdo spoznal, da pomeni njih moč rešitev.

One pa so bili povsem sposobni možje, da urešnicijo to upanje. Finejši možje niso šli še nikdar v bitko. Njih častniki pa so bili vredni njih.

To ni prilika za izgovarjanje slovospevov na armade, katere je poslala Amerika v Francijo, a ker govorim o njih misiji, naj govorim tudi o ponosu, ki sem ga delil z vsakim Amerikancem, ki jih je videl tam ali imel opravka z njimi. To so bili one vrste možje, po katerih želi Amerika biti zastopana, one vrste ljudje, kateri si imeti vsak Amerikanec za svoje tovariste in rojake v veliki strani bitki, a nežni in uslužni izven nje.

Bili so proti možje pod orokjem; niso pozabili svojih idealov sredi naših pasijon. Ponosen sem, da sem imel privilegij biti združen z njimi in da imenujem samega sebe njih voditeljem.

Sedaj pa hočem govoriti o tem, kaj so pomenili za ljudi, ob katerih strani so se borili in za narod, med katerega so se pomečali s tako priznajočim, kot prijatelji, ki so le hoteli biti uslužni. Za vse bili vidno posenčenje Amerike. Kar so storili, je napravilo vse, kar se pozvemo, za živo realnost ne je pri narod. Sedaj pa hočem tudi pri denštink milijonov možnih in ženskih ljudi, ki so bili resposenci v nevernosti na pre-



PREDSEDNIK WILSON.

nem strahu, da ne bodo veriga nikdar razpete in da bodo upanja za vedno uničena.

Pritisik tega, za kar so se zavzemali, je ležal za nas, ki smo zastopali Ameriko pri mirovni mizi. Bila je naša dolžnost gledati na to, da je vsak sklep, katerga smo se vdeležili, prispeval, v kolikor smo bili v stanu uplivati danj, k pomirjenju strahu in k oživljevanju upanj narodov, ki os zveli dosedaj v oni senci, narodov, ki so prišli z našo pomočjo do svoje prostosti. Bila je naša naloga storiti vse, kar je bilo v naši moči, da napravimo triumf prostosti in pravljence trajnem triumfom, s kogega zagotovilom naj bi živelj ljudje vseposvod brez strahu.

Stare zaprake so stale vseposvod na poti, — obljuhe, katere so dale vlade druga drugi v dneh, ko se je mešalo moč in pravico ter je bila moč zmagača brez omejitve. Dogovori, ki so imeli namev razpolaganja z ozemljem, razširjenja suverenosti, ki so služila interesom onih, ki so imeli moč v rokah, so bila sklenjena brez misli na to, kaj si želi prizadeti narod in kakšen dobitek bo imel od tega. Teh dogovorov pa ni bilo vedno mogoče častno potisniti na stran.

Ni bilo lahko cepiti novi red idej na star red in nekateri, sažetki tega cepljenja, bojim se, bodo za nekaj časa trpk. Z malimi izjemami pa so možje, ki so sedeli z nami o mirovni mizi, prav tako odkrito kot mi želeli priti pred slabihi uplivovi, nelegitimimi namevom, demoralizirajočimi ambicij ter mednarodnih kavarstev iz katerih so vkljukli zlokobni načrti Nemčije kot naravnim plod.

Naš privilegij je bil formulariti principije, ki so bili sprejeti ne raditega, ker smo prišli mi noter, da pospešimo in zagotovimo zmago, temveč raditega, ker so bili voljno sprejeti kot principij, v katerih so bili vzgojeni pošteni in pravljenci duhov vseposvod.

Govorili so o vesti sveta kot o vesti Amerike ter sem vesel, da morem plačati svoj tribut respektu in hvaležnosti onim zmožnim, v hodočest zrčil možem, s katerimi je bil moj privilegij sodelovanje za njih nezmotljivega duha sodelovanja, za njih stalni napor, da prilagodijo interese, ki so jih zastopali, principijem, glede katerih sun se zedinili.

Težkoče, ki so bile številne, so ležale v okoliščinah, ne pa pogosto v ljudeh. Skoro brez izjeme so vodilni možje ugledali resnino in polno vizijo problema miru kot nerazdeljive celote, problema ne le prilagodenja interesov, temveč problema pravice in pravljence.

Atmosfera, v kateri je poslovala konferenca, ni bila videti ustvarjena od ambicij močnih vlad, temveč od upanj in aspiracij najnajih narodov ter narodov, dosedaj pod jarmom sile, katero je cnaiala in zdroblila zmaga.

Dva velika cesarstva sta bila prisiljena v politični bankerot in mi smo upravitelji konkursa. Naša naloga ni bila le napraviti mir s centralnimi državami ter popraviti zlo, katero so storile njih arandre. Centralne države so živele v javnem krišenu številnih bistvenih pravlic, za katere je bila vojevana vojna. Obvidale so tuje narode, do katerih vlade niso imeli nobene naravne pravice. (Ali jo imajo Italijani: gledaj Slovencev!) Izsiljvale so, ne pokorščino, temveč dejansko suženjstvo ter izrabljale one, ki so bili slabii na koncu, ki so bili mojstri in nadgospodi edinole s silo orooja.

Noben red ni bil mogoč, dokler ni bil pravilno uravnani celi red v centralni Evropi.

Svoj govor je zaključil z besedami:

Mi se ne smemo vrniti. Mi moremo iti samo naprej ter z odpornimi očmi in osveženim duhom slediti prikazni. Amerika naj v resnici pokaže pot. Svetlobni žarki padajo samo na to pot in nikamor.

Poštna zveza z Jugoslovijo.

V Jugoslavijo se lahko posilja pisma, liste in tiskovine, če pošiljatev odgovarja vsem zahtevam Pošte Družine. Lahko se pošilje registrirane ali pa z navedeno pošto.

Odobrenje pogodbe

Predsednik Ebert je podpisal resolucijo Narodne skupščine. — Članini so pospešili akcijo.

Weimar, Nemčija, 10. julija. — Nemška Narodna skupščina je na jasen način pokazala, da se hoče na hiter način izneniti neprijetne naloge odobrenja pogodbe, da bi zatemnila odredbo s posebnimi resolucijami.

Pri otvorjenju se je vložili konzervativci resolucijo, ki bi napravila odobrenje ovisno od razsočne priznanih oblasti glede mednarodnega prava, če more namreč predlagano mednarodno sodišče razpisati in določiti obravnavo ter naložiti kazni, ki niso bile dosedaj predpisane od mednarodnega prava.

Resolucija se je tikala uveljavljenja člankov od 227 do 230 mirovne pogodbe, ki določajo obravnavo proti prejšnjemu kajizerju ter Nemcem, ki so obtoženi povzročenja vojne ali kršenja vojnih pravil. Članki določajo tudi ustanovitev nevtralnega sodišča, ki naj bo določil vprašanje odgovornosti za konflikt.

Predlog za odobrenje pogodbe je šel skozi prvo čitanje, nakar je bil določen odmor, da se da strankam priliko razpravljati o resoluciji. Po petnajstih minutah se je zbornica zopet sestala in dr. Schiffer, voditelj narodnih liberalcev ter prejšnji finančni minister, je izjavil, da občalnje uvedbo resolucije, kajti s'zila bo le v to do zmesi celi položaj.

Neki klerikalni govornik je izjavil, da je za rezervacije in drugi temi, da je izviro drugo in tretje čitanje pogodbe z opozicijo, ki je izrazila od demokratov, narodnih liberalcev in konzervativcev.

Nato se je vrnilo drugo in tretje čitanje pogodbe z opozicijo, ki je izrazila od demokratov, narodnih liberalcev in konzervativcev.

Nitti je izjavil, da bo imela Italija v bližnji bodočnosti zunajnega dolga v znesku štiristo milijon dolarjev, brez ozira na cirkulacijo papirnatega denarja, katerega je štirikrat več kot pred vojno. Stroški civilne službe pa so se med tem časom potrojili. Nadomestni izdatki znašajo celih tisoč milijon dolarjev.

Obžaloval je, da je strelje prejšnjega z oziroma na pravico brez nasilja in pravico s silo. Trdil je tudi, da imajo povisene plače za posledico poštevajočih vseh življenskih stroškov.

Delavska zbornica je izdala manifest, v katerem pravi, da je dobitila jamstva, da ne bodo cene življenskih potrebščin povisane, temveč, da bodo ostale skrene za 50 odstotkov. Zbornica poziva narod, naj se vrne na delo.

ITALIJA SE TOLAŽI

Nitti je izjavil v laškm parlamentu, da bo vladal z železno roko ter vzdržal v Italiji red. — Veličanski novi davki v znesku 500 milijonov dolarjev. — Nitti svari pred govoricami o revoluci.

Rim, Italija, 10. julija. — Pri obrazložitvi vladnega programa v parlamentu je izjavil včeraj Nitti, italijanski ministarski predsednik, da bo italijanska vlada vzdržala red s trdno roko in brez obotavljanja ali slabosti. Rekel je, da hoče italijanska vlada povspremiti mirovna pogajanja. Dal je tudi izraza upanja, da bo mogoče takoj skleniti mir s polnim vzdržanjem laških narodnih aspiracij.

Vlada namerava vprizoriti hiter pohod z vojnega v mirovno stanje in to je potrebno vsled številnih konfliktov, ki so se zavrsili v zadnjem času.

Ogorčenje med narodom bo vladala sama odpravila z znižanjem cene, brez cesar je po izjavji Nittija nemogoče zajamčiti socijalen mir. Vlada bo hitro pripravila finančne in gospodarske izpremembe, ki so potrebne vsled novih pogojev, a javni red je neobhodno potreben za vdejstvovanje telega programa.

Gleda notranje politike je izjavil Nitti, da podpira reformo sejata, ki naj bi se izpremenil v delno izbirno zastopstvo. Zagovarjal je tudi volilno reformo za poslansko zbornico. Objavil je, da bodo uveljavljeni novi davki, potem katerih se bodo dohodki izdatno zvišali. Novi davki bodo obstajali v glavnem iz naprednega dohodinskega davka na dohod

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily)
Owned and published by

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan in izvenemelj nedelj in praznikov.

Za celo leto vsega list na Ameriko in	Za celo leto za mesto New York \$5.50
Canada	za pol leta za mesto New York \$3.00
Na pol leta	\$2.50
Za tretji leta za mesto New York \$2.00	
Za tretji leta	-1.75 Za izvenemelj za celo leto\$2.00

GLAS NARODA
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$4.00.

Advertisement on agreement.

Doprisk bresk podpisna in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagoviti poslužiti po Money Order.

Pri spremembah kraja narodnikov prosimo, da se nam tudi prejšnja bivališča naznam, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA"
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
Telefon: 2876 Cortlandt.

Gompers proti priseljevanju

Na prvem letnem kongresu vse-ameriške delavske federacije, ki se je vrnil v sredo v hotelu Continental v New Yorku, je naveadel Samuel Gompers vzroke, ki so napotili Ameriško delavsko federacijo, da je priporočila prepoved priseljevanja za nadaljnja štiri leta.

Pojasnilo je bilo odgovor na resolucijo, katero je vložil L. N. Morones, mehiški delegat in ki je bila sprejeta soglasno od konvenca, v kateri se prosi Ameriško delavsko federacijo, za podrobno pojasnilo glede vzrokov take akcije.

Gompers je rekel med drugim tudi naslednje:

— Cenitve se glase, da imamo sedaj v deželi nekako 108,000,000 prebivalcev. Priseljevanje skozi dvajset let do leta 1914 je bilo ta veliko, da je postalo ogroženje standardov in pogojev življenja v naši deželi. V fiskalnem letu, ki se je končalo dne 1. julija 1914, je prišlo v Združene države 1,250,000 priseljencev. Priseljevanje ni bilo naravno ali normalno. Obstajala je kombinacija med korporacijami in parobrodnimi družbami, ki so pošljale agente po vseh evropskih deželah, ki naj bi napotili delavce, naj pridejo sem za dolgočeno ceno.

Kontrakti, katere so imeli ti industrijski trusti v družbi korporacij s temi ljudmi, so bili takega značaja, da so bili ti ljudje skozi leta sužni teh trustov. Ljudje, ki so opazovali ladje, prihajajoče v to deželo, so videli priseljevanje, ki niso imeli s seboj nikesar drugega kot majhen kovček. Te ljudi so naložili nato na vlake ter odvedli v tvornice, klavnice, jeklarne in druga industrijska podjetja.

Položaj je prišel do take višine, da so magnati trustov oglaševali v ameriških listih ter v listih drugih dežel, da hočejo delavce, da pa ne marajo ameriških delavcev.

Tekom leta smo skušali organizirati ljudi v klavniški industriji ter bili uspešni do gotove meje. Tudi smo skušali organizirati ljudi v železničnih in jeklarskih industrijih. Izdali smo tisoče in tisoče dolarjev ter bili v stanu organizirati le 100,000 mož v teh industrijih, v katerih je zaposlenih 1,500,000 ljudi.

Ti ljudje so bili v suženjstvu ter so smeli čitati časopise v svojih lastnih jezikih, ki so jih učili, da morajo sovražiti ameriško delavsko gibanje in da se mu ne smejo pridružiti.

Od leta 1914 naprej smo imeli le malo priseljevanja. Vzeli smo štiri milijone mož ter jih poslali v taborišča. Ti so bili sedaj vrneči industriji. Trije milijoni so že demobilizirani, a še vedno je pol milijona v vojaški službi.

Prositi hočem vsakega moža tukaj, naj preišče svojo vest ter pove, če ni naša dolžnost najti dela za one ljudi, ki so bili voljni umreti, da dajo Ameriki in našim zaveznikom prostost.

Naša prva dolžnost je tako uravnati svoje zadave, da bo imel Amerikanec pravico do dela pred katerimkoli drugim, ki bi prisel semkaj iz katere druge dežele.

Zelo lahko je za ljudi v deželah, ki isco ogrožene, protestirati proti akciji Združenih držav, a mi se nahajamo v veliki nevarnosti, razen če se kaj ukrene.

Požrešnosti in rupačljnosti delodajalcev ne bomo prepustili standarda, katerega smo ustvarili za ameriškega delavca ter ga tudi ne bomo pustili podminirati od prevelikega števila priseljencev.

To so kaj kritični časi, čas, kot jih še ni videl svet in to pomeni enostavno, da se moramo zavarovati ali pa biti pregaženi. Ko bo ta kritična doba minula, bo Amerika zopet lahko postala dom onih, ki bodo prišli prostovoljno, da se nastanijo tukaj ter žive soglasno z našim standardom. Z veseljem bomo prožili roko onim, ki bodo prišli v tem duhu.

Ta čas bo prišel in mogoče se pred štirimi leti, a do tedaj je treba nekaj storiti, da se zavaruje življenja in standarde delavskega naroda v tej deželi.

Izvajanja Gompersa so v gotovi meri upravičena ter točna, a vendar ne zadenejo stvari v živo. Zakaj pa je opaziti v vseh industrijskih krogih toliko vznemirjenja vspriče vedno naraščajočega odhajanja delavcev v Evropo? Ni le denar, katerega odnašajo ti delavci domov. Živa sila je, ki predstavlja resnično izgubo za ameriško industrijo. Denar se da vedno nadomestiti, a živo silo, delavno roko je mogoče nadomestiti le z drugo delavno roko. Splošno se glasi, da bo odpotovalo v najkrajšem času več milijon delavcev iz Združenih držav v Evropo. Med njimi bo več tisoč takih, ki so tudi tvegali svoje življenje na bojnih poljih Francije za Ameriko in zaveznike. Za domače Amerikanec bo vsed tega obilo, preobilo dela v ameriških industrijih, kajti stopili bodo lahko na mesta onih, ki bodo odali v Evropo in odkoder se ne bodo najbrž nikdar več vrnili. Zakaj torej tak stras pred priseljevanjem, ki splet na vjetno, z izjemo priseljevanja Židov, ki pa ponavadi ne delajo v premogovnikih in topilinah? Zakaj toliko kričanja za zavarovanje standarda življenja za ameriškega delavca? Priseljevanje bo majhno, izseljevanje iz Združenih držav pa veliko in dela bo dobila Amerikanec, samo če ga bo hotel.

Kdor pozna dejanske razmere v ameriški industriji ve, da opravljajo najtežja in najbolj zdravju škodljiva dela ravno priseljene iz Evrope in Mehike. Malo je pristnih Amerikanec, ki bi bili voljni stalno delati v premogovnikih, drugih rudnikih, topilinach, na železničnih tračnicah, v prediliniach, razven če dobe mesta preddelavcev in "bosov". To velja prav posebno za izločne države ter one srednjega zapada.

Ko bodo industrije zopet postavljene na mirovni temelj ter bo moral Amerika zakladati skoraj polovico sveta s svojimi protivodi, poljedelskimi in industrijskimi, tedaj se bo dvignil po celi deželi krik: — Kje dobiti delavce, težka, ki opravljajo vojno najtežja dela? Kje dobiti premogarje, kajti brez premoga morajo potovati vse ostale industrije? Kje dobiti predno roke za vse naše težke delavce, nepravna dela, ki pa se prav tako blagovata na vseh

obratorjanje industrije, kot je vodstvo in strokovnjakovo delo samo? Takrat se bodo odprle oči tudi marsikateremu ameriškemu delavskemu voditelju, ki domneva sedaj, da bi moglo nadaljnje priseljevanje škodovati življenjakemu standardu ameriškega delave.

Dopisi

Brooklyn, N. Y.

V nedeljo dne 20. julija prirejde pev "Slovena" svoj družinski izlet k t. "Revemu" v vrt pod zeleno trto. Vljudno je vabljeno vse, kateri je naklonjen "Slovanu", ker tu se ne bo šlo za dobiček, pač pa samo za zabavo. Da bo pa zabava dovolj, smo dali na program "ribenski lone" za razbijati. Vstopimo je presta za vsakega, kateri želi priti in par urie veselje uživati pri časi je, menim, da je pripravljeno. Morilka flu mu je prizanesla. Ozdravel je in se še naprej zdrav vesel med svojimi prijatelji. Ali prišel je robarski ptič, namreč nek konjki pregačnik, ki je vozil premog iz rovne. Nekega dne, predno se je Martin podal v rov na svoje dele, je ta junaska pregačnik zaradi majhnega prepričanja trikrat ustrelil na njega iz samokresa ter ga zadel v levo nogo. Nogo so mu nad kolonom odrezali v morgantovski bolnišnici, ne da bi ga vprašali ali me prej povedali, kaj bodo naradili.

L. Mue,
tajnik slov. pev. dr. "Slovan".

Morgantown, W. Va.

Minula je hladna spomlad in nasopilo je gorko poletje. Gorki polniti dnevi, prijazno gorko sočnice obseva gozde, polja in vrtove. Po drevju zvrhajo drobne ptičice, po polju in vrtovih cvetoče lepe nametljice. Le tupa, tam se oglasi robarski ptič, morec nedolžnih ptičic, ter umori ali poškoduje katero. Ju zopet pridivja nezažljena nevihta ter poškoduje lepa zelena drevesa. Tako je v naravi.

Tu je rojak Martin Dolar, posred priljubljen in je bil vedno rad vesel. V času, ko je razsajal morilka flu, je šel večkrat v so

sedno Pennsylvanijo, ker tam še ni takrat mraz pomoril nepozabljene zdravilne kapljice, za katero žalje marsikateri žaluje in ki je bila takrat še od zdravilov zelo priporočljiva. Prinesel je je, kolikor je največ mogel, dasi je bilo težavno zaradi stroge že stare westvirnske cenzure. Hodil je od hiše do hiše obiskovat bolnišnike, dokler ni tudi njega bolezen počaščila v posteljo, ter jim dajal takrat priporočljivo, sedaj prepovedano kapljico. Morilka flu mu je prizanesla. Ozdravel je in se še naprej zdrav vesel med svojimi prijatelji. Ali prišel je robarski ptič, namreč nek konjki pregačnik, ki je vozil premog iz rovne. Nekega dne, predno se je Martin podal v rov na svoje dele, je ta junaska pregačnik zaradi majhnega prepričanja trikrat ustrelil na njega iz samokresa ter ga zadel v levo nogo. Nogo so mu nad kolonom odrezali v morgantovski bolnišnici, ne da bi ga vprašali ali me prej povedali, kaj bodo naradili.

Vojna v Evropi, vojna tu. Se pri delu inači t. izobraženi ljudje samokrese s seboj. Pac so junaki! Tako se obravča za časa flu je on hodil bolnišnike obiskovat, zdaj hodil po drugi avgu. Nestrečni Dolar je član SNPJ. in pa angleške organizacije Moose. Ker je oni junaki pobegnil, je želeli, da bi prišel na svitlo, aki je res kaka pravica na svetu. Martinu pa želimo, da bi kaj kmalu okrevl.

J. P.

Kako misli Anatole France o oficijselni Franciji

V ženevskem socijalističnem listu "La Feuille" z dne 2. maja citamo slednji članek, ki zasužuje, da ga naši čitalci prečitajo:

"Ko je gospod Piehon lansiral v visoke tribune v komori one virtuoze in sedaj historične besede z obzirom na po "boljševikih predlagan mir": "Mi se ne bomo nikoli pogajali z zločinom", se da ga poslane zazdelo, "da je zadel v črno točko" in izbruhnilo je aplavdiranje, ki se je valilo, in zakaj se uporablja tvoj denar in kako se plodi.

"Aliance.... Oh! s koliko iskrenostjo bi razsirili svoje roke, aki bi bilo za zvezo z miroljubnim, junaškim in generoznim ruskim narodom; s kakšnimi simpatijami bi sklenili mi to prijateljstvo! S kolikim veseljem bi vstopili mi žnjim v koncert posredovanja in zvezdo v Saratovu, v Kursku in v Kozanu.

"Evo ti meščan francoski, srečni in mirni upnik carjev, evo ti, zakaj se uporablja tvoj denar in zakaj se uporablja tvoj denar in kako se plodi.

"Aliance.... Oh! s koliko iskrenostjo bi razsirili svoje roke, aki bi bilo za zvezo z miroljubnim, junaškim in generoznim ruskim narodom; s kakšnimi simpatijami bi sklenili mi to prijateljstvo! S kolikim veseljem bi vstopili mi žnjim v koncert posredovanja in zvezdo v Saratovu, v Kursku in v Kozanu.

"Aliance.... Oh! s koliko iskrenostjo bi razsirili svoje roke, aki bi bilo za zvezo z miroljubnim, junaškim in generoznim ruskim narodom; s kakšnimi simpatijami bi sklenili mi to prijateljstvo! S kolikim veseljem bi vstopili mi žnjim v koncert posredovanja in zvezdo v Saratovu, v Kursku in v Kozanu.

"Aliance.... Oh! s koliko iskrenostjo bi razsirili svoje roke, aki bi bilo za zvezo z miroljubnim, junaškim in generoznim ruskim narodom; s kakšnimi simpatijami bi sklenili mi to prijateljstvo! S kolikim veseljem bi vstopili mi žnjim v koncert posredovanja in zvezdo v Saratovu, v Kursku in v Kozanu.

"Aliance.... Oh! s koliko iskrenostjo bi razsirili svoje roke, aki bi bilo za zvezo z miroljubnim, junaškim in generoznim ruskim narodom; s kakšnimi simpatijami bi sklenili mi to prijateljstvo! S kolikim veseljem bi vstopili mi žnjim v koncert posredovanja in zvezdo v Saratovu, v Kursku in v Kozanu.

"Aliance.... Oh! s koliko iskrenostjo bi razsirili svoje roke, aki bi bilo za zvezo z miroljubnim, junaškim in generoznim ruskim narodom; s kakšnimi simpatijami bi sklenili mi to prijateljstvo! S kolikim veseljem bi vstopili mi žnjim v koncert posredovanja in zvezdo v Saratovu, v Kursku in v Kozanu.

"Aliance.... Oh! s koliko iskrenostjo bi razsirili svoje roke, aki bi bilo za zvezo z miroljubnim, junaškim in generoznim ruskim narodom; s kakšnimi simpatijami bi sklenili mi to prijateljstvo! S kolikim veseljem bi vstopili mi žnjim v koncert posredovanja in zvezdo v Saratovu, v Kursku in v Kozanu.

"Aliance.... Oh! s koliko iskrenostjo bi razsirili svoje roke, aki bi bilo za zvezo z miroljubnim, junaškim in generoznim ruskim narodom; s kakšnimi simpatijami bi sklenili mi to prijateljstvo! S kolikim veseljem bi vstopili mi žnjim v koncert posredovanja in zvezdo v Saratovu, v Kursku in v Kozanu.

"Aliance.... Oh! s koliko iskrenostjo bi razsirili svoje roke, aki bi bilo za zvezo z miroljubnim, junaškim in generoznim ruskim narodom; s kakšnimi simpatijami bi sklenili mi to prijateljstvo! S kolikim veseljem bi vstopili mi žnjim v koncert posredovanja in zvezdo v Saratovu, v Kursku in v Kozanu.

"Aliance.... Oh! s koliko iskrenostjo bi razsirili svoje roke, aki bi bilo za zvezo z miroljubnim, junaškim in generoznim ruskim narodom; s kakšnimi simpatijami bi sklenili mi to prijateljstvo! S kolikim veseljem bi vstopili mi žnjim v koncert posredovanja in zvezdo v Saratovu, v Kursku in v Kozanu.

"Aliance.... Oh! s koliko iskrenostjo bi razsirili svoje roke, aki bi bilo za zvezo z miroljubnim, junaškim in generoznim ruskim narodom; s kakšnimi simpatijami bi sklenili mi to prijateljstvo! S kolikim veseljem bi vstopili mi žnjim v koncert posredovanja in zvezdo v Saratovu, v Kursku in v Kozanu.

"Aliance.... Oh! s koliko iskrenostjo bi razsirili svoje roke, aki bi bilo za zvezo z miroljubnim, junaškim in generoznim ruskim narodom; s kakšnimi simpatijami bi sklenili mi to prijateljstvo! S kolikim veseljem bi vstopili mi žnjim v koncert posredovanja in zvezdo v Saratovu, v Kursku in v Kozanu.

"Aliance.... Oh! s koliko iskrenostjo bi razsirili svoje roke, aki bi bilo za zvezo z miroljubnim, junaškim in generoznim ruskim narodom; s kakšnimi simpatijami bi sklenili mi to prijateljstvo! S kolikim veseljem bi vstopili mi žnjim v koncert posredovanja in zvezdo v Saratovu, v Kursku in v Kozanu.

<p

STRAHOVALCI DVEH KRON

ZGODOVINSKA POVEST.
SPISAL FRANJO LIPIC

(Nadaljevanje).

Ob istem času se je od turškega brodovja pomikal velik čoln proti mestnemu obrežju. Poleg turških jez, ko je zaznal, da mu je utemeljil Ladislav Gajačić, in zato je izčolm Piali paša, kapitan Desantić in vojvodinja Asunta. Pred nekaj urami je bil kapitan Desantić prihitev s svojo jadrenico in sedaj je šel z vojvodinjo v mesto iskat Kržana. Dogovorjeno je bilo, da takoj, čim najde Kržana, odpelje vojvodinjo in njega najprej na otok Antikitiro, potem pa gori na istruško obrežje.

Admiral Piali paša je šel z vojvodinjo Asunto takoj na glavno zapovedništvo turške armade, hoteč s svojo veljavjo posmatrati, da bi turške oblasti poiskale Kržana. Desantić pa se je ločil od njiju in je krenil v mesto, domnevajoč, da Kržan in Tomo že nista več jetnika, nego svobodni. Iskal pa je po vseh ulicah in izpravašel po njih vse mogeče ljudi, a izvedeni ni mogel nicesar. Ko je naposled doigral, da je Bragadino izpustiti vse jetnike, obisla ga je bojančica, da sta Kržan in Tomo že skrivaj zapuščila mesto, ako nista ponosrečila. Sodil je, da sta v prvem slučaju paravnost krenila proti Mirabellovemu gradiču blizu Nitrozie, saj sta moralna misliti, da se tamkaj mudi vojvodinja Asunta. Rad bi bil krenil za njima, a ker turške oblasti še niso dovolile nikomur zapustiti mesta, moral je ostati v Famagusti. Celo Piali paša mu je odrekel svojo podporo.

Sin kralja Gajačića je najbrž skrit v mesta, je povedal turški admiral Desantić. Naši vojaki ga štejejo in zato je nemogoče, da bi mogli pred juriranjem dneva zapustiti Famagusto.

Najprej so vojaki pripeljali Bragadina. Ponosno je stopal visoki, v težka želegajo vkljenjeni mož med njimi. Ko je stal na odrnu, se je ozrl po številni množici, ki je stala na trgu trepetajo strahu in sočutja, in zarez je znau obraz zagledal je plemič Andreja Kržana. Pozdravil ga je z očmi ter se potem obrnil h krvnikom, ki so bili medtem pripravili svoja orodja.

Najprej so krvniki obesili Bragadina za roke na visoki nogi, ki je bil postavljen ob oder, na noge pa so obesili težke uteži. Sedaj so nategnili vrv in dvigali svojo žrtve kvišku, da so zapokale kosti, ga pustili nekaj časa višeti ter ga zopet spustili k tlu. To se je ponavljalo več ur.

Potem so krvniki sneli Bragadina z droga. Odsekali so mu obe roki ter mu z noži izboldi oči. Končno pa so ga privezali k drogi ter ga pri živem telesu devali iz kože, med katerim trpičenjem je pa Bragadino izdihl.

Mustafa paša je ves čas tega trpičenja sedel na balkonu in se veselil strašnega trpljenja Bragadinovega. Šele ko so načolili krvniki Bragadinovo truplo na voz in je odpeljali iz mesta, je Mustafa paša vstal s svojega sedeža.

Vsakemu krvniku izplačuje pet ekinov, je Mustafa paša naročil, svojemu pohočniku. In povejte dečkom, da sem z njimi zadovoljen.

Smrtna tišina, ki je ves čas mučenja vladala na trgu, tudi sedaj ni minila. Ijudstvo se je tako razložilo, nihče se ni upal ziniti besedil. Strahoviti prizor je bil med iudistrom povzročil grozen strah pred Turki. Vsakdo je hitel domov, da se umakne Turkom izpred oči.

Tudi Kržan in Tomo sta hotela editi. A tu je iz prosvitovjeva palača prihitev človek, ki se je bil že med mučenjem večkrat prikazal na oknu ter je od tamkaj v zadnjem trenotku zagledal Kržana in njegovega sluga. Silovito se je moč prival skozi gneče, dokler ji pa posled dečel Kržana in ga prijel za suknjič.

— Plemič Kržan! Pod vtiskom grozovitega konca prosvitova Bragadina se je Kržan kar prestrašil tega šepetaje

ves njihov trud je bil brez uspeha. Mustafa pašo je prevzela ljuta jeza, ko je zaznal, da mu je utemeljil Ladislav Gajačić, in zato je izčolm Piali paša, kapitan Desantić in vojvodinja Asunta. Pred

nekaj urami je bil kapitan Desantić prihitev s svojo jadrenico in se

daj je šel z vojvodinjo v mesto iskat Kržana. Dogovorjeno je bilo,

da takoj, čim najde Kržana,

odpelje vojvodinjo in njega naj-

prej na otok Antikitiro, potem pa

gori na istruško obrežje.

Admiral Piali paša je šel z voj-

vodinjo Asunto takoj na glavno

zapovedništvo turške armade,

hoteč s svojo veljavjo posmatrati,

da bi turške oblasti poiskale Kržana.

Desantić pa se je ločil od njiju in

je krenil v mesto, domnevajoč,

da Kržan in Tomo že nista več

jetnika, nego svobodni. Iskal pa

je po vseh ulicah in izpravašel po

njih vse mogeče ljudi, a izvedeni

ni mogel nicesar. Ko je naposled

dognal, da je Bragadino izpustiti

vse jetnike, obisla ga je bojanči-

ca, da sta Kržan in Tomo že skri-

javljala oblasti, ako nista pone-

srečila. Sodil je, da sta v prvem

slučaju paravnost krenila proti

Mirabellovemu gradiču blizu Ni-

trozie, saj sta moralna misliti,

da se tamkaj mudi vojvodinja Asun-

ta. Rad bi bil krenil za njima, a

ker turške oblasti še niso dovolile

nikomur zapustiti mesta, moral je

ostati v Famagusti. Celo Piali pa-

ša mu je odrekel svojo podporo.

— Sin kralja Gajačića je najbrž

skrit v mesta, je povedal turški

admiral Desantić. Naši vojaki

ga štejejo in zato je nemogoče,

da bi mogli pred juriranjem dneva

zапустiti Famagusto.

Zvezčer je odkorakala iz mesta

berneksa armada. Njene zastave so

vhvale, piščalka so piskala in bob-

ni so peli, ko je šla z vsemi voja-

škim častničem glavnem trgu mesta.

A vendar je vladala v mestu ne-

ka smrtna tišina. Ne enega po-

zdrava ni bilo slišati, ne enega

klica. Prebivalstvo se je halo za-

mere pri Turkih, če bi kazalo svo-

je simpatije hrabrim možem, ki

so včih deset mesecov z brezpri-

merno vztrajnostjo in z nadelov-

škim pogonom, branili Famagu-

sto pred stokrat številnega turške

armado, vojaki pa so bili pre-

ponosni, da bi v tej smrtni mol-

čnosti, spremilci njih odhod, ka-

zali nehalvžnemu prebivalstvu

svoga činstva. Samo trdo so sto-

pali ti moži in srdito so gledali

predse, dokler niso imeli zadnjih

utrdov za seboj.

Od tega da ni nikdar več no-

ben benečki vojak stopil čez prag

Famaguste. Tekom stoletij je to

nekaj tako krasno, tako bogato

in obljudeno mesto popolnoma

propadlo in samo razvaline še pri-

vajo na njegovo imenje.

Zman so turški vojaki vso no-

iskali Ladislava Gajačića. Dognali

so le to, da je bil Gajačić do pri-

hoda Turkejetnik prosvititora

Bragadina in da ga je izpustil ne-

posredno, predno so Turki za-

sedli mesto in vojščko. Kako je

Gajačić prišel iz mesta tega ni ni-

hce vedel povedati. Vojaki so pre-

iskali vse hiše in vso okolico, a

zato je bil krenil za suknjič.

— Plemič Kržan!

Pod vtiskom grozovitega konca

prosvititora Bragadina se je Kržan

kar prestrašil tega šepetaje

Izvor: "Glas Naroda" 11. julij 1919

Str. 10. 1919. No. 10. Vol. 10. 1919.

Editor: Franjo Lipic. Publisher: Glas Naroda.

Printed by: Glas Naroda. Printed in New York, U.S.A.

Published weekly. Price: 10c per copy.

Subscription: \$1.00 per year.

Address: 100 W. 42nd St., New York, N.Y.

Editor: Franjo Lipic. Publisher: Glas Naroda.

Printed by: Glas Naroda. Printed in New York, N.Y.

Published weekly. Price: 10c per copy.

Subscription: \$1.00 per year.

Address: 100 W. 42nd St., New York, N.Y.

Editor: Franjo Lipic. Publisher: Glas Naroda.

Printed by: Glas Naroda. Printed in New York, N.Y.

Published weekly. Price: 10c per copy.

Subscription: \$1.00 per year.

Address: 100 W. 42nd St., New York, N.Y.

Editor: Franjo Lipic. Publisher: Glas Naroda.

Printed by: Glas Naroda. Printed in New York, N.Y.

Published weekly. Price: 10c per copy.

Subscription: \$1.00 per year.

Address: 100 W. 42nd St., New York, N.Y.

Editor: Franjo Lipic. Publisher: Glas Naroda.

Printed by: Glas Naroda. Printed in New York, N.Y.

Published weekly. Price: 10c per copy.

Subscription: \$1.00 per year.

Address: 100 W. 42nd St., New York, N.Y.

Editor: Franjo Lipic. Publisher: Glas Naroda.

Printed by: Glas Naroda. Printed in New York, N.Y.

Published weekly. Price: 10c per copy.

Subscription: \$1.00 per year.

Address: 100 W. 42nd St., New York, N.Y.

Editor: Franjo Lipic. Publisher: Glas Naroda.

Printed by: Glas Naroda. Printed in New York, N.Y.

Published weekly. Price: 10c per copy.

Subscription: \$1.00 per year.

Address: 100 W. 42nd St., New York, N.Y.

